

Data publikacji: 16-02-2009

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA**

Warszawa, dnia 16 lutego 2009 r.

Druk nr 455

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 35. posiedzeniu w dniu 12 lutego 2009 r. ustawę

o zmianie ustawy o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki.

Łączę wyrazy szacunku

(-) Bronisław Komorowski

USTAWA
z dnia 12 lutego 2009 r.

o zmianie ustawy o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki¹⁾

Art. 1.

W ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 692 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Zanieczyszczenia ze statków oraz inspekcja statku”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Do zapobiegania zanieczyszczaniu morza związanego z uprawianiem żeglugi lub prowadzeniem innej działalności morskiej przez statki stosuje się postanowienia Konwencji MARPOL, Konwencji o zatapianiu, a na Morzu Bałtyckim – również postanowienia Konwencji Helsińskiej 1992.”;

3) w art. 6 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dla statków objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 782/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie zakazu stosowania związków cynoorganicznych na statkach (Dz. Urz. WE L 115 z 09.05.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 266) oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 536/2008 z dnia 13 czerwca 2008 r. nadającym moc art. 6 ust. 3 i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 782/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zakazu stosowania związków cynoorganicznych na statkach oraz zmieniającym to rozporządzenie (Dz. Urz. UE L 156 z 14.06.2008, str. 10, z późn. zm.) – w przepisach tych rozporządzeń.”;

4) w art. 8 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 782/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie zakazu stosowania związków cynoorganicznych na statkach oraz rozporządzeniu Komisji (WE) nr 536/2008 z dnia 13 czerwca 2008 r. nadającemu moc art. 6 ust. 3 i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 782/2003

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylającej dyrektywę Rady 93/75/EWG (Dz. Urz. WE L 208 z 05.08.2002, str. 10; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 12);
- 2) dyrektywy 2005/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz wprowadzenia sankcji w przypadku naruszenia prawa (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 11).

Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zakazu stosowania związków cy-
noorganicznych na statkach oraz zmieniającemu to rozporządzenie – na wniosek
organu państwa przynależności statku.”;

5) art. 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„Art. 11. 1. Kapitan statku o polskiej przynależności znajdującego się poza pol-
skimi obszarami morskimi, który zauważy na morzu wypadek powo-
dujący albo mogący spowodować zanieczyszczenie albo rozlew oleju
lub zanieczyszczenie innego rodzaju, przekazuje niezwłocznie infor-
mację do stacji brzegowej najbliższego państwa nadbrzeżnego oraz do
armatora statku.

2. Kapitan statku o polskiej przynależności:

- 1) uczestniczącego w wypadku powodującym zagrożenie zanie-
czyszczeniem środowiska morskiego lub zanieczyszczenie śro-
dowiska morskiego,
- 2) na którym nastąpiło zdarzenie powodujące zagrożenie zanie-
czyszczeniem środowiska morskiego lub zanieczyszczenie śro-
dowiska morskiego

- jest obowiązany do niezwłocznego przekazania informacji do stacji
brzegowej najbliższego państwa nadbrzeżnego i armatora statku oraz
dyrektora urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego stat-
ku.

3. Kapitan statku znajdującego się w polskich obszarach morskich, który
zauważy na morzu zanieczyszczenie lub wypadek powodujący albo
mogący spowodować rozlew oleju lub zanieczyszczenia innego rodza-
ju, przekazuje niezwłocznie informację do najbliższej stacji brzego-
wej lub Służby Kontroli Ruchu Statków, zwanej dalej „Służbą VTS”,
oraz do armatora statku.

4. Kapitan statku znajdującego się w polskich obszarach morskich:

- 1) uczestniczącego w wypadku powodującym zagrożenie zanie-
czyszczeniem środowiska morskiego lub zanieczyszczenie śro-
dowiska morskiego,
- 2) na którym nastąpiło zdarzenie powodujące zagrożenie zanie-
czyszczeniem środowiska morskiego lub zanieczyszczenie śro-
dowiska morskiego

- jest obowiązany do niezwłocznego przekazania informacji o tym do
najbliższej stacji brzegowej lub Służby VTS i do armatora statku.

5. Informacja, o której mowa w ust. 1-4, zawiera:

- 1) identyfikację, pozycję, port wyjścia i port przeznaczenia statku;
- 2) adres, pod którym dostępna jest informacja o towarach niebez-
piecznych lub zanieczyszczających, jeżeli są przewożone na stat-
ku;
- 3) ilość osób na statku;
- 4) szczegóły zdarzenia oraz inne informacje niezbędne do prowa-
dzenia akcji ratowniczych, zgodnie z wymaganiami ustanowio

nymi przez Międzynarodową Organizację Morską (Protokół I do Konwencji MARPOL oraz Rezolucja IMO Nr A.851 (20)).

6. Jeżeli kapitan statku, z uzasadnionego powodu, nie mógł przekazać informacji, o której mowa w ust. 1-5, obowiązek ten spoczywa na armatorze statku.

Art. 12. 1. Kapitan statku znajdującego się w polskich obszarach morskich uczestniczącego w wypadku powodującym albo mogącym spowodować zanieczyszczenie albo rozlew oleju lub zanieczyszczenie innego rodzaju podejmuje niezwłocznie wszelkie działania konieczne dla zapobieżenia, ograniczenia i usunięcia zanieczyszczenia środowiska morskiego.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, dotyczą również kapitanów statków o polskiej przynależności znajdujących się poza polskimi obszarami morskimi.

3. Jeżeli kapitan statku lub stacja brzegowa nie może skontaktować się z armatorem statku, dyrektor urzędu morskiego jest obowiązany poinformować o zaistniałej sytuacji organ państwa, który wydał dla statku certyfikat zgodności lub certyfikat zarządzania bezpieczeństwem.”;

- 6) w art. 13e dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku zakończenia działalności w zakresie dostaw paliwa w polskich obszarach morskich dostawca jest obowiązany do pisemnego poinformowania o tym właściwego dla miejsca dostaw dyrektora urzędu morskiego w terminie 30 dni od dnia zakończenia tej działalności.”;

- 7) w art. 21 w ust. 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) skierowanie statku do miejsca schronienia.”;

- 8) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. Dyrektor urzędu morskiego wszczyna postępowanie, w celu zabezpieczenia dowodów, w odniesieniu do statku o obcej przynależności, który:

- 1) przebywa w porcie polskim lub w bazie przeładunkowej, jeżeli spowodował zanieczyszczenie lub zagrożenie zanieczyszczeniem poza polskimi obszarami morskimi, z naruszeniem uznanych norm międzynarodowych;
- 2) znajdując się w polskim morzu terytorialnym lub w polskich morskich wodach wewnętrznych spowodował zanieczyszczenie lub zagrożenie zanieczyszczeniem tego obszaru morza;
- 3) przebywając w polskich obszarach morskich, wskutek zanieczyszczenia w wyłącznej strefie ekonomicznej, spowodował poważną szkodę lub zagrożenie poważną szkodą dla wybrzeży albo innych istotnych interesów państwa.”;

- 9) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Dyrektor urzędu morskiego niezwłocznie zawiadamia właściwy organ państwa:

- 1) przynależności statku i każdego innego zainteresowanego państwa o działaniach i środkach podjętych zgodnie z ustawą i przekazuje im odpowiednie dokumenty dotyczące tych działań i środków;
- 2) następnego portu zawinięcia statku przepływającego przez polskie obszary morskie o podejrzeniu zanieczyszczenia lub zagrożenia zanieczyszczeniem środowiska morskiego.”;

10) art. 36c otrzymuje brzmienie:

„Art. 36c. Dostawca, który dostarczając paliwo nie wykonuje ciężących na nim obowiązków, określonych w art. 13e ust. 2-5 i 13f, podlega karze pieniężnej do wysokości 50.000 SDR.”;

11) w art. 37 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) nie przekazuje informacji o zauważonym zanieczyszczeniu albo informacji o wypadku zagrożenia zanieczyszczeniem lub zanieczyszczenia środowiska morskiego,”;

12) art. 37a otrzymuje brzmienie:

„Art. 37a. Kto nie wykonuje obowiązków określonych w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 782/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie zakazu stosowania związków cynoorganicznych na statkach oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 536/2008 z dnia 13 czerwca 2008 r. nadającego moc art. 6 ust. 3 i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 782/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zakazu stosowania związków cynoorganicznych na statkach oraz zmieniającego to rozporządzenie, podlega karze pieniężnej do wysokości 50.000 SDR.”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/-/ Bronisław Komorowski

.....
Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
.....